

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД міста КИЄВА

01030, м.Київ, вул.Б.Хмельницького,44-В, тел. (044) 284-18-98, E-mail: inbox@ki.arbitr.gov.ua

РІШЕННЯ ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

07.06.2017

Справа №910/6317/17

За позовом Кременчуцького комунального автотранспортного підприємства 1628 до Товариства з обмеженою відповідальністю "Торговий дім Укрснабресурс" про стягнення 17 305 грн. 12 коп.

Представники:

від позивача: Мельник І.В. за довіреністю № 01-06/27 від 10.01.2017

від відповідача: не з'явився

ОБСТАВИНИ СПРАВИ:

На розгляд Господарського суду міста Києва надійшла позовна заява Кременчуцького комунального автотранспортного підприємства 1628 про стягнення з Товариства з обмеженою відповідальністю "Торговий дім Укрснабресурс" 17 305, 12 грн. за неналежне виконання умов договору про надання послуг з організації перевезень вантажів від 19.04.2016 № 56.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 22.05.2017 позовну заяву прийнято до розгляду та порушено провадження у справі № 910/6317/17. Розгляд справи призначено на 22.05.2017.

18.05.2017 позивач через відділ діловодства суду подав заяву про відсутність аналогічних спорів між сторонами та витяг з ЄДРЮО.

Представники сторін у судове засідання 22.05.2017 не з'явилися; про причини неявки повноважних представників суд не повідомили; про дату, час і місце проведення судового розгляду повідомлені належним чином.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 22.05.2017 розгляд справи відкладено на 07.06.2017.

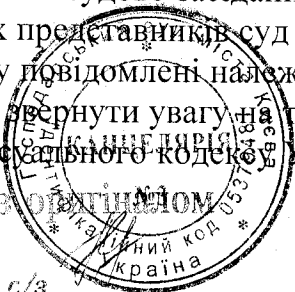
Представник позивача позовні вимоги в судовому засіданні 07.06.2017 підтримав в повному обсязі; надав суду клопотання про долучення документів до матеріалів справи.

Представники відповідача в судове засідання 07.06.2017 року не з'явилися; про причини неявки повноважних представників суд не повідомили; про дату, час і місце проведення судового розгляду повідомлені належним чином.

Суд вважає за необхідне звернути увагу на те, що застосовуючи відповідно до ч. 1ст. 4 Господарського процесуального кодексу України, ст.17 Закону України "Про

Згідно з рішенням

Секретар с/з

*1*7457388*1*0*

виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини" при розгляді справи ч. 1 ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, право особи на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку кореспондується з обов'язком добросовісно користуватися наданими законом процесуальними правами, утримуватись від дій, що зумовлюють затягування судового процесу, та вживати надані процесуальним законом заходи для скорочення періоду судового провадження (п.35 рішення від 07.07.1989р. Європейського суду з прав людини у справі "Юніон Еліментарія Сандерс проти Іспанії" (Alimentaria Sanders S.A. v. Spain).

Обов'язок швидкого здійснення правосуддя покладається, в першу чергу, на відповідні державні судові органи. Розумність тривалості судового провадження оцінюється в залежності від обставин справи та з огляду на складність справи, поведінки сторін, предмету спору. Нездатність суду ефективно протидіяти недобросовісно створюваним учасниками справи перепонам для руху справи є порушенням ч.1 ст.6 даної Конвенції (§ 66 - 69 рішення Європейського суду з прав людини від 08.11.2005р. у справі "Смірнова проти України").

У відповідності до п. 3.9.2. постанови пленуму Вищого господарського суду України від 26 грудня 2011 року N 18 "Про деякі питання практики застосування Господарського процесуального кодексу України судами першої інстанції" у випадку нез'явлення в засідання господарського суду представників обох сторін або однієї з них справа може бути розглянута без їх участі, якщо неявка таких представників не перешкоджає вирішенню спору.

В судовому засіданні 07.06.2017 судом оголошено вступну та резолютивну частини рішення.

Заслухавши доводи повноважного представника позивача по суті спору та дослідивши наявні у матеріалах даної справи докази, господарський суд міста Києва,-

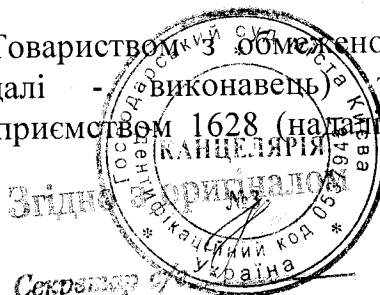
ВСТАНОВИВ:

Відповідно до ст. 509 Цивільного кодексу України зобов'язанням є правовідношення, в якому одна сторона (боржник) зобов'язана вчинити на користь другої сторони (кредитора) певну дію (передати майно, виконати роботу, надати послугу, сплатити гроші тощо) або утриматися від певної дії, а кредитор має право вимагати від боржника виконання його обов'язку. Зобов'язання виникають з підстав, встановлених статтею 11 цього Кодексу.

Відповідно до п. 1 ч. 2 ст. 11 Цивільного кодексу України договір - є підставою виникнення цивільних прав та обов'язків. Цивільні права і обов'язки виникають як з передбачених законом договорів, так і з договорів, не передбачених законом, але таких, що йому не суперечать.

Договір - це категорія цивільного права, яка визначається як домовленість двох або більше сторін, спрямована на встановлення, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків. До зобов'язань, що виникають з договорів, застосовуються загальні положення про зобов'язання, якщо інше не впливає із закону або самого договору. Як і будь-який правочин, він є вольовим актом, оскільки виражає спільну волю сторін, що втілюється у договорі. Змістом договору є, власне, ті умови, на яких сторони погоджуються виконувати договір, і вони мають дотримуватися взятих на себе зобов'язань.

19.04.2016 між Товариством з обмеженою відповідальністю "Торговий дім Укрснабресурс" (надалі - виконавець) та Кременчуцьким комунальним автотранспортним підприємством 1628 (надалі - замовник) було укладено договір

про надання послуг з організації перевезень вантажів № 56 (надалі – договір).

Пунктом 1.1. договору сторони погодили, що виконавець зобов'язується за плату і за рахунок замовника виконати або організувати виконання визначених договором послуг пов'язаних з організацією внутрішніх перевезень вантажів у критих вагонах.

Відповідно до пункту 2.1. договору, поставка товару здійснюється на умовах ФСА залізничним транспортом у критих вагонах (згідно «Інкотермс 2010»). При цьому виконавець самостійно здійснює доставку товару замовнику згідно вказаних ним реквізитів. Оплата здійснюється у порядку, вказаному у п. 3.1 договору.

Виконавець здійснює відвантаження товару покупцю чи по його рознарядці вантажоотримувачу в строк до 21 календарних днів з моменту отримання письмової рознарядки замовника та оплати згідно п. 3.1. договору (п. 2.7. договору).

Згідно п. 3.1. договору замовник здійснює оплату за послуги, пов'язані з організацією перевезень вантажів, що замовлені виконавцем на умовах 100% попередньої оплати, шляхом перерахування грошових коштів, що вказані згідно виставлених рахунків та відповідають обсягу замовлених послуг. Орієнтовна сума договору становить 150 000 грн. з урахуванням ПДВ.

04.07.2016 Товариством з обмеженою відповідальністю "Торговий дім Укрснабресурс" був виставлений рахунок позивачу № СФ-0000017 на суму 13 920 грн.

06.07.2016 Товариством з обмеженою відповідальністю "Торговий дім Укрснабресурс" був виставлений рахунок позивачу № СФ-0000018 на суму 13 920 грн.

14.07.2016 Кременчуцьким комунальним автотранспортним підприємством 1628 була здійснена оплата в сумі 27 840 грн., згідно виставлених відповідачем рахунків.

Згідно зазначеної оплати були надані послуги Товариством з обмеженою відповідальністю "Торговий дім Укрснабресурс" на загальну суму 13 920 грн., відповідно до актів здачі-прийняття робіт (надання послуг) № ОУ-0000005 та ОУ-0000006.

14.07.2016 на адресу вантажоотримувача була надіслана рознарядка № 01-06/851, яка отримана останнім 26.07.2016, що підтверджується повідомленням про вручення.

Однак, всупереч умовам договору Товариство з обмеженою відповідальністю "Торговий дім Укрснабресурс" послуги у повному обсязі не надало.

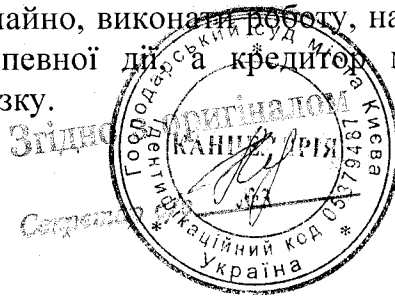
Позивач звернувся до відповідача з претензіями від 14.09.2016 № 4 та від 20.10.2016 № 5 про сплату заборгованості у сумі 13 920 грн.

Вказані претензії залишені відповідачем без відповіді та належного реагування.

Оцінюючи подані докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному розгляді в судовому засіданні всіх обставин справи в їх сукупності, суд вважає, що вимоги позивача підлягають задоволенню у повному обсязі з наступних підстав.

Частина 1 статті 202 ЦК України передбачає, що правочином є дія особи, спрямована на набуття, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків.

Згідно з ч.1 статті 509 ЦК України зобов'язанням є правовідношення, в якому одна сторона (боржник) зобов'язана вчинити на користь другої сторони (кредитора) певну дію (передати майно, виконати роботу, надати послугу, сплатити гроші тощо) або утриматися від певної дії, а кредитор має право вимагати від боржника виконання його обов'язку.

Відповідно до ч. 2 статті 509 ЦК України зобов'язання виникають з підстав, встановлених статтею 11 цього Кодексу.

Згідно п.1 ч.2 статті 11 ЦК України підставами виникнення цивільних прав та обов'язків, зокрема, є договори та інші правочини.

Згідно статті 901 ЦК України, за договором про надання послуг одна сторона (виконавець) зобов'язується за завданням другої сторони (замовника) надати послугу, яка споживається в процесі вчинення певної дії або здійснення певної діяльності, а замовник зобов'язується оплатити виконавцеві зазначену послугу, якщо інше не встановлено договором.

Відповідно до ст. 903 ЦК України якщо договором передбачено надання послуг за плату, замовник зобов'язаний оплатити надану йому послугу в розмірі, у строки та в порядку, що встановлені договором.

Відповідно до ст. 909 ЦК України за договором перевезення вантажу одна сторона (перевізник) зобов'язується доставити довірений їй другою стороною (відправником) вантаж до пункту призначення та видати його особі, яка має право на одержання вантажу (одержувачеві), а відправник зобов'язується сплатити за перевезення вантажу встановлену плату.

За приписами ст. 917 ЦК України, перевізник зобов'язаний надати транспортні засоби під завантаження у строк, встановлений договором, натомість відправник повинен пред'явити у встановлений строк вантаж, який підлягає перевезенню, в належній тарі та (або) упаковці; вантаж має бути також замаркований відповідно до встановлених вимог.

Відповідно до п.п. 1,7 ст. 193 Господарського кодексу України суб'єкти господарювання та інші учасники господарських відносин повинні виконувати господарські зобов'язання належним чином відповідно до закону, інших правових актів, договору, а за відсутності конкретних вимог щодо виконання зобов'язання - відповідно до вимог, що у певних умовах звичайно ставляться.

У відповідності до ст.ст. 526, 530 ЦК України зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог цього кодексу, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог - відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться та у встановлений строк.

Одностороння відмова від виконання зобов'язання не допускається (ст. 525 ЦК України).

Відповідно до ст. 530 Цивільного кодексу України якщо у зобов'язанні встановлений строк (термін) його виконання, то воно підлягає виконанню у цей строк (термін).

Отже, з урахуванням положень ст. 530 Цивільного кодексу України, враховуючи приписи пункту 2.7. договору про надання послуг строк виконання відповідачем зобов'язань по наданню послуг станом на момент вирішення спору настав.

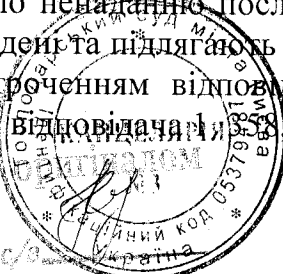
Як вбачається з матеріалів справи, відповідач взяті на себе зобов'язання по наданню послуг у повному обсязі не виконав, внаслідок чого у нього виникла заборгованість перед позивачем у сумі 13 920 грн.

З огляду на викладене, позовні вимоги позивача про стягнення з відповідача основної суми заборгованості по ненаданню послуг у сумі 13 920 грн., визначених договором, документально доведені та підлягають задоволенню.

Також, у зв'язку з простроченням відповідачем своїх зобов'язань, позивач нарахував та просить стягнути з відповідача 358 88 грн. втрат від інфляції.

Згідно з

Секретар

Частиною другою статті 625 ЦК України визначено, що боржник, який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом.

Відповідно до положень пунктів 3.1 та 3.2 постанови Пленуму Вищого господарського суду України від 17 грудня 2013 року N 14 "Про деякі питання практики застосування законодавства про відповідальність за порушення грошових зобов'язань" інфляційні нарахування на суму боргу, сплата яких передбачена частиною другою статті 625 ЦК України, не є штрафною санкцією, а виступають способом захисту майнового права та інтересу, який полягає у відшкодуванні матеріальних втрат кредитора від знецінення коштів внаслідок інфляційних процесів за весь час прострочення в їх сплаті. Зазначені нарахування здійснюються окремо за кожен період часу, протягом якого діяв відповідний індекс інфляції, а одержані таким чином результати підсумовуються за весь час прострочення виконання грошового зобов'язання.

Суд, здійснивши перевірку нарахування інфляційних втрат, дійшов висновку, що позовні вимоги в частині стягнення 1 358,88 грн. втрат від інфляції обґрунтовані і підлягають задоволенню.

Також, за невиконання відповідачем умов договору позивачем заявлені вимоги про стягнення пені в розмірі 2 026,24 грн.

Згідно із частиною першою статті 230 ГК України штрафними санкціями у цьому Кодексі визнаються господарські санкції у вигляді грошової суми (неустойка, штраф, пеня), яку учасник господарських відносин зобов'язаний сплатити у разі порушення ним правил здійснення господарської діяльності, невиконання або неналежного виконання господарського зобов'язання.

Частиною першою статті 216 ГК України встановлено, що учасники господарських відносин несуть господарсько-правову відповідальність за правопорушення у сфері господарювання шляхом застосування до правопорушників господарських санкцій на підставах і в порядку, передбачених цим Кодексом, іншими законами та договором.

Згідно з частинами першою і другою статті 549 ЦК України неустойкою (штрафом, пенею) є грошова сума або інше майно, які боржник повинен передати кредиторіві у разі порушення боржником зобов'язання.

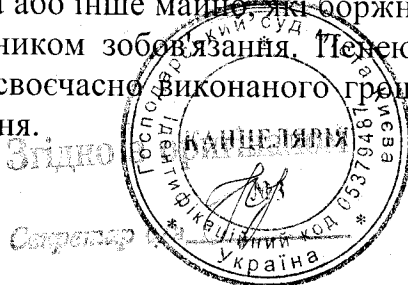
Штрафом є неустойка, що обчислюється у відсотках від суми невиконаного або неналежно виконаного зобов'язання.

Господарський кодекс називає неустойку, штраф і пеню різновидами штрафних санкцій, але не визначає ні один із цих різновидів.

Відповідно до частини третьої статті 549 ЦК України пенею є неустойка, що обчислюється у відсотках від суми несвоєчасно виконаного грошового зобов'язання за кожен день прострочення виконання.

Відповідно до п. 4.8 договору, при порушенні термінів поставки товару виконавець виплачує замовнику пеню у розмірі 0,1% від суми передплати за кожен день, але не більше подвійної облікової ставки НБУ.

За приписами ст. 549 Цивільного кодексу України, неустойкою (штрафом, пенею) є грошова сума або інше майно, які боржник повинен передати кредиторіві у разі порушення боржником зобов'язання. Пенею є неустойка, що обчислюється у відсотках від суми несвоєчасно виконаного грошового зобов'язання за кожен день прострочення виконання.

пропозицій іншої сторони, або на обидві сторони, якщо господарським судом відхилено частину пропозицій кожної із сторін; у спорах, що виникають при виконанні договорів та з інших підстав, - на сторони пропорційно розміру задоволених позовних вимог.

Відповідно до вимог статті 49 Господарського процесуального кодексу України, витрати на оплату судового збору покладаються на відповідача.

Керуючись ст. 124 Конституції України, ст. ст. 4³, 33, 43, 49, 82-85 Господарського процесуального кодексу України, суд, -

В И Р І Ш И В:

Позовні вимоги задовольнити повністю.

Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю "Торговий дім Укрснабресурс" (01024, м. Київ, вул. Богомольця, 3; 01133, бульвар Л. Українки, 26, офіс 901, код ЄДРПОУ 38947544) на користь Кременчуцького комунального автотранспортного підприємства 1628 (39617, Полтавська обл., м. Кременчук, вул. Горького, 48/75, код ЄДРПОУ 03351898) 13 920 грн. основної заборгованості; 1 358,88 грн. втрат від інфляції; 2026,24 грн. пені та 1 600 грн. судового збору.

Видати наказ після набрання рішенням законної сили.

Рішення господарського суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після розгляду справи апеляційним господарським судом.

Повне рішення складено 12.06.2017 р.

Суддя

Трофименко Т.Ю.

Згідно з

Секретар суду

